

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
 Egész évre 6 ft — kr.
 Fél évre 3 ft — kr.
 Negyedévre 1 ft 50 kr.

Hirdetések díja:

□ centiméterenként 3 kr. Kereskedők és gyárosok külön árkézzel nyomban részessülnek.

Bélyegdíj 30 krajczár.

Nyílt tér sora 20 kr.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Szerkesztőség

és
 kiadóhivatal:
 Nagyenyedi
 Könyvnyomda és Papír-
 árugyár részvénytársaság
 Főter 38. szám alatt,
 hova úgy a lap szellemi részét illető
 közlemények, mint az előfi-
 zetések és hirdetések ber-
 mentesen küldendők.

Kéziratok nem adnak vissza.

A vám-enquete.

Ha annak az enquetének, melyet a kereskedelemügyi miniszter az autonóm vámtarifa tárgyalására hívott egybe, semmi egyéb eredménye sem lenne, mint hogy Magyarországon oly kérdések egész sorával foglalkoznak, minőkkel a magyar közvélemény évtizedek óta nem foglalkozhatott, már ez magában véve is nem kisünlendő eredmény. Állapotokat és viszonyokat tanulunk megismerni, melyeket eddig legfőleg miniszteri bureaukban és diplomáciai körökben tárgyaltak; közelebbről megismerkedünk a Magyarország és Ausztria közt való közgazdasági szövetség előnyeivel és hátrányaival és végre tisztába jövünk a felől, hogy Magyarország érdekében mit követelhetünk és miről mondhatunk le anélkül, hogy ezt az érdeket sérténők.

Megtudjuk mindenekelőtt komoly államférfiak szájából, akik a legtisztább hazaszeretettel eltelve szolgálják a nemzetnek, hogy nekünk vámháborút nem szabad provokálnunk és hogy az önálló vámterületet nem kell minden áron elvetnünk. Megtudjuk, hogy a magyar közgazdaság biztonságának nagyon érdekében áll, hogy a közös vámterületet fenntartsuk, de nem szabad feltétlenül ragaszkodnunk hozzá, hanem mezőgazdasági terményeink szabad forgalmának minden biztosítása mellett okvetlen gondoskodnunk kell arról is, hogy törekvő fiatal iparunkat védjük s olyan előnyöket nyújtsunk neki, melyek élet- és versenyképessé teszik. Hogy világosan beszéljünk, magyar ipart kell teremtenünk, hogy mezőgazdasági termelésünkre vonatkozólag függetlenek lehessünk a külföldtől.

Hallottuk a legkülönfélébb közgazdasági irányok képviselőinek véleményét és hallottuk, hogy az ipar az államtól nem támogatást kér, hanem kielégítő védelmet, mert a mezőgazdaság érdekeit és annak függetlenségét hathatósan csak akkor lehet előmozdítani, ha terményeit a hazai ipar értékesíti és fogyasztja.

Hallottuk aztán az agráriusok vezetőit, akik az önálló vámterületet elvetik, melyet szívük mélyéből utálnak. Az országos fogyasztás nekik kevés, a fogyasztóképes ipar még csak most van keletkezésben; az osztrák fogyasztóterületet, mely nekik oly kényelmes és kedvező, nem akarják elveszteni. A magyar mezőgazdaság, ha erősítve és kellőleg védve lesz, megteremti a magyar ipart, mert az a legszilárdabb alapja az iparunk és kereskedelemnek és marad a jövőben is.

És tudomásul kellend vennie az országnak, hogy az

önálló vámterület felállítását következmenyeképp az enquete-en hallottak szerint minden téren általános drágaság állna be, a pénzügy és a hitel terén olyan megrázkódástól kellene tartani, amely éppen nincs arányban a várható előnyökkel. És teljes ismeretéhez jutva a tényállásnak, el kell ismernie a nemzetnek, hogy érdekei a Bánffy-kormány kezében jól meg vannak védelmezve, mert hisz a kormány hivatalos nyilatkozata szerint semmi fáradságot nem kimél és minden erejét megfeszíti, hogy a közös vámterület fenntartassék.

Igenis, közös vámterület fenntartása a kormány programja, de nem minden áron és nem minden feltétel mellett; hanem vámközösség, amelynél figyelembe vétetnek Magyarország összes közgazdasági tényezőinek érdekei és amelynek fenntartása fejében tőlünk semmi olyat nem követelnek, ami méltánytalan. De nem is adunk semmit, ami igazságtalan, és viszont.

És ezért lehetünk teljesen megelégedve az enquete eredményével, már amennyire az maig látható, még akkor is, ha az autonóm vámtarifa nem emelkedik is törvényerőre.

Ezért az eredményért a nemzet elismerésére tette magát érdemessé a kormány, mely a tanácskozást egybehívta; de elismerés illeti azokat is, kik részint saját véleményüket fele téve, részint a sürgős aratási munkát ott hagyva, engedtek a kormány meghívásának.

A kormány akciója.

Budapest, 1898. július 17.

Az utolsó minisztertanácsnak, amely miatt báró Bánffy Dezső miniszterelnök párnapos nyári pihenését megszakítva, Herkules-füredőből Budapestre utazott, egyik legfontosabb tárgya az az akció volt, melyet a kormány a jégverés által meglátogatott mezőgazdák felségítése végett megindított. Ugyanazon napon a károsult gazdák egy nagyobb küldöttsége is járt dr. Darányi Ignác földművelésügyi miniszternél, hogy elpanaszkodják neki szomorú helyzetüket és segédelmet kérjenek, mert különben tönkre kell menniök. A szegények igen le voltak sújtva és a gyalog tették meg a hosszú utat a dunántúli megyékből, úgy, hogy Budapesten más irányban is kellett róluk gondoskodni.

A minisztertanács elhatározta, hogy a kereskedelemügyi miniszter a jégverte vidékeken azonnal

kezdesse meg nagyobbabásu utak és vasutak építését, hogy a szűkölködő gazdák napszámmal keressék meg a létfontosságukra szükségesekeket és azt is megszerezhessek, amitől az elemi kártételek megfosztották őket.

A belügyminiszter ott, ahol szükségesnek mutatkozik, pénzzel fogja segíteni a szűkölködőket és gyámoltalanokat és e módon enyhíti a nyomort és szükségét.

A pénzügyminiszter az elemi károk felbecsülését sürgeti, hogy e becslések alapján leirathassa az adókat, ezenfelül azokon a jégverte vidékeken, hol legnagyobb a szükség, rögtön felfüggesztette az adóvéghajtásokat.

A földművelésügyi miniszter intézkedett, hogy azokon a vidékeken, ahol a jég elverte a termést, nyári vetőmagot osszanak ki a gazdáknak. Az illető megyéktől bekérték a kárfelvételeket, hogy vetőmagot lehessen oda küldeni, minek folytán Veszprém és Fehér vármegyékben már meg is kezdték a köles- és muharmagok szétosztását és elvetését. Intézkedett továbbá a földművelésügyi miniszter, hogy azokon a szerencsétlen vidékeken a szűkölködő gazdáknak vetőmag beszerzésére kölcsönt engedélyezzenek és osszanak ki. E célra elég nagy összegek állnak a miniszter rendelkezésére, melyeket a minisztertanács engedélyezett. Ezenkívül elrendelte a miniszter, hogy a vizszabályozási munkálatok újból megindítsanak, s e munkálatok egy minisztertanácsi határozat folytán e hó 20-án már tényleg meg is kezdődtek, ezzel is keresethez jutott a szegény nép, melyet keze munkájával szerez és amely elég lesz arra, hogy jóvátége a zivatar-okoza károkat.

Röviden előadva ez a tartalma annak az akciónak, melyet a kormány a jégkárok enyhítése végett megindított.

A teljes kárt — igaz — nem lehet jóvátenni és nem lehet minden könnyet felszárítani, melyet egész vagyonok elvesztése sajtol ki a szegény, keservesen sújtott mezőgazdák szeméből; de a szükségét enyhíteni, a nyomort csillapítani igenis lehet és a kormányuk itt elsőrendű alkalmat volt bebizonyítani, hogy feladata magaslátán áll és hivatva van rá, hogy az ország élén vezesse az ügyeket. És ha a mondottak után szabad állítani, — írja a „P. Corr.” — hogy a kormány teljesítette kötelességét, ezzel megadtuk neki a legnagyobb dicsőretet, mely őt a

TÁRCZA.

Mese egy szivről . . .

Egy sziv került az utcziporba —
 S hogy mi volt, ami arra hordta,
 Nem tudta azt egy élő lény sem . . .
 Senki az egész mindenségben.

Egy virág vette elsőb észre
 S édes illatot szórt feléje —
 Mire a szivből gyönggyé váltan
 Köny fakadt föl a boldogságban.

A madár is hogy arra szárnyalt,
 Elcsattogott egy szép, vidám dalt —
 S nem bírván el a boldogságot,
 A szivből ki most vér sugárzott . . .

A szivet ott . . . az utcziporba
 Egy ember aztán eltiporta —
 S a sziv erre — nos, ki mit gondol? —
 Felkaczagott a fájdalomtól . . .

Pakots József.

Édes!

— A Közérdek eredeti tárcsája. —

Mikor a lány lelke abban az ismeretlen világban barangol, hol tele szövődik az szivárványszín sugárral; mikor tavaszi légben ring lengő alakja és a nap melegétől éled szunyadó szive; mikor sovargó tekintetével keresi a csillagos eget őrző holdat, attól a sze-

relmesekre ólalkodó vén barától kér nyíhet adó balzsamot lázasan dobogó keblére, akkor, sok keresés után akkor találta fel „Édes”!

Emlékszel-e még a felkelő napra, mely ablakunk függönyei mögé lopódzva, ébredésre késztetett szemünk világába tolatkodó fényével?

Tudod-e még a titokzatos regét, melylyel tele volt minden: a levegő, nyíló vadvirágokban rejlt, gyémánt reflexiók reszkető harmatcsepp, csobogó víz hulláma; fecskék, pacsirták, tücskök danája, az ingó fényök között elhalt sóhaj és a berekből felhangzó furulya bús hangja?

Elfeledded-e a rózsás napokat, melyek tövisei karcolnak be azok dátumát szivnaplónk lapjai közé?

Midőn egymásra találtunk, együtt jártuk be a rét pázsitos utait, szedtük a mezőt övező pipacs buzávirágait, tördeltük az erdő recsegő galyait, hallgattuk a csalóány énekét, sirtunk a vadgalamb keservén és leborultunk legszebb virágunk elé; mert mindketőnknek egyaránt drága volt a gyöngyvirág. Ezt imádtuk, mint a legfenségesebbet; égből szállott, földön termett tüneményt! Kicsi harangjai édesen tele csengtek egymás fölébe hajolt fejünket.

Szédültünk; e magasztos illat hatalmától elbűvölve, valamely tündérvilágban bolyongtak lelkeink; úde álmat varázsolt felettünk a gyöngyvirág minden parányi fejecskéjéből kikandikáló egy-egy gyermekmeséinkből feltámadott királyfi.

Mi, kik nem gondoltunk az ébredésre, tovább így álmodtuk át az életet; sűtkéztünk a nap melegén, szomjunkt kristálycseppel hűsítettük, tövisek közül

rózsákat szedtünk, és e közben véget ért az álom . . . Szemünkben még égett a káprázat gyöngye; de mikor ez is a kétes valóság ködébe felszivárgott, csak tekintetünk maradt a lombvesztett erdőn.

Az egykor viruló gyöngyvirág köröi közül zörögve vonult felettünk az őszi szél; rombolásában diadalutjára kelt, hideg leheletétől érintve, fáztunk nagyon.

Az elavult harasztól keresztül gázolva futottunk te meg én.

Haldoklott az erdő, melyen utunk ketté szakadt. Hiába hívtalak neveden, „Édes”; kerestelek, de nem valál sehol . . .

És én? egy szivárványt láttam az égbolton, fénye vonzott, csábított! Követtem, meddig? nem tudom!

A nagyvilágban találtam magam, körültem minden pompa, csupa fény sugar.

Képzelttem, hogy lelkemnek csak ez hiányzott; szivtam a léget, szépet, gyönyörűt.

És mentem tovább, miért is ne?! vágytam más embereket megismerni, új szokásokat, kifestett lárv arcokat látni, andalgó dalokat és végre leginkább kedves, édeskés beszédet hallani.

Mikor már megfájult a fejem a nagyvilág zajától és kíváncsiságom lecsillapult: éreztem, hogy a csordultig felt kehely keserű italától megborzadék!

Kétségbeesetten kerestem az utat, melyen észrevétlen visszatűnhetek.

Csak el, el innét! — kiálték fel, — oda, hol nincs emberismeret, társadalmi ceremónia. Az arczok természetesen pirban égnek, madár énekétől zeng a táj; a beszéd egyszerű, szivből jövő, igaz.

fennforgó körülmények közt gyors és erélyes intézkedéseiről méltán megilleti. A dicséretet és elismerést megadják neki az általa nyújtott segélyezések ellenértékéért megakadályozták a szűkölködők is, de az egész nemzet, mely most újból meggyőződött, hogy mily igaztalanul illették ezt a kormányt ellenségei egyebek közt a szivtelenség vádjával is, szívesen és mélyen megindult szívvel megerősíti a szűkölködők dicséretét és elismerését.

Nyilvános számadás.

A nagyenyedi „Szegény tanulókat segélyező kör” által f. évi július hó 10-én a sétatéren pénztára javára rendezett néptáncpályán összekötött táncmulatságáról:

265 személyjegyből befolyt 50 kr-ával 132 frt 50 kr, 80 gyermekjegyből befolyt 20 kr-ával 16 frt.

Felülfizettek: Dobosné 2 frt 50 krt, Gurányi Pál 2 frtot, Csató János, Gáspár János, Kovács József, Mátyás Mihályné 1—1 frtot, Czirner J. József 80 krt, Bartók György, Benedek Gábor, Bodrogi János, Deli Ödön, Gazsa Sámuelné, Folyovich Sándor, Simonffy Alajos, Török Bertalané 50—50 krt, László József 30 krt, Mahr Ferenc és Winkler Bella 10—10 krt, G. Mádi 1 krt; jegyüket utólag megváltották: Felszeghy Sándor és neje 1 frt és Vincze Lajos 2 frttal, N. N. utólagos adománya 1 frt 74 kr. Az összes bevétel 464 frt 17 kr, ezzel szemben volt kiadás 164 frt 17 kr, maradt az egyesület javára 300 frt, mely gyümölcsötzetés végett a helybeli kisegítő takarékpénztárban helyeztetett el.

Buffette ételt, italt adtak: Bihari Istvánné, Bisztricsány Lajosné, Bálint Jánosné, dr. Bocz Józsefné, Cseresznyés Gyuláné, Czirner Józsefné, Csepregi Jánosné, Dancs Samuné, Elekes Károlyné, Erős Istvánné, Fogarasi Béláné, Fűzy Katinka, Farnos Árpádné, özv. Farnos Elekné, Farkas Mária, Gróf Jánosné, Grün Samuné, Herepei Károlyné, Herepei Ilona, Henzli Józsefné, Hollós Istvánné, Horváth Miklósné, Jeney Elekné, Jakab Károlyné, Józsa Zsigmondné, Junász Lajosné, Kovács Ödönné, Kovács Gyuláné, Kovács Józsefné, Klimes Károlyné, id. Kun Józsefné, Keresztes Józsefné, Kovács Károlyné, Knobloch Józsefné, Lázár Adolfné, Lázár Károlyné, Mátyás Sándorné, Müller Mihályné, dr. Mátyás Mihályné, Mórágyné Istvánné, dr. Magyarai Károlyné, Nagy Lajosné, Nagy Károlyné, Nussbaum Józsefné, Pogány Jánosné, Paulini Rudolfné, Báthory Gyuláné, Rikhard Mihályné, Reinbold Olivérné, Schönberger Mórné, Silman Nándorné, Székelyhid Jánosné, Sallak Istvánné, Sándor Jenőné, Szaniszló Albertné, Török Bertalané, Tóth Miklósné, Ujvári Imréné, Ungerpek Miklósné, Uray Lászlóné, Ungár Samuné, Váro Ferenczné, ifj. Winkler Jánosné, Vajna Janka, Vilik Edéné, Vill Károlyné.

Buffette adakoztak pénzt: Albrechtovicsné 50 kr, Ács Jenőné 1 frt, Barabás Károlyné 1 frt 50 kr, Bogdán Gyórfi Janka 50 kr, Cserevny Mátyásné 1 frt, Dezső Zsigmondné 1 frt 50 kr, Dancs Mózesné, Dan

Józsefné 1—1 frt, Folyovich Sándorné 3 frt, Fodor Miklósné, Farnos Dezsőné, Horatsik Jánosné, Halmágyi Antalné, Hegedűs Antalné 1—1 frt, Lucze Samuné 50 kr, Jancsó Samuné, Kerekes Mihályné, Korbuly Bálintné, Gróf Jánosné 1—1 frt, Oláh Miklósné 50 kr, Ravai Jánosné 20 kr, Miksa Zsuzsanna, Mátyás Sándorné 1—1 frt, Makovicska Ottóné 2 frt, Máthé Istvánné, Balla Béláné 1—1 frt, Reich Mihályné 74 kr, Szilágyi Gyuláné, Szilágyi Farkasné, Székely Ferenczné, Szócs Sándorné, Szigethy Jánosné, Zsombori Sándorné 1—1 frt, Tökés Imréné 50 kr, Török Józsefné, Winkler Bella, Wagner Jánosné, Veres Miklósné 1—1 frt, Végh Istvánné 2 frt, Veres Johanka 1 frt, Dömök Erzsébet 1 frt 50 kr, Boér Jenőné 5 frt, Veres Albertné 50 kr, Nagy Gyuláné 1 frt. Összesen 49 frt 44 kr.

Szerencse-kosárra pénzből adakoztak: Felszeghy Sándorné 5 frt és 50 drb karlsbadi ostyát, Werner Gyuláné 3 frt, Zeyk Miklósné 5 frt, Fogarasi Béláné, Pogány Jánosné 1—1 frt, Nagy Lajosné 3 frt, Dózsa Emma 1 frt. Összesen 19 frt.

Szerencse-kosárba adakoztak tárgyakat: Ifj. Winkler Jánosné egy egész kosarat megtöltve szép tárgyakkal, Váro Ferenczné 2 drb, Kovács Károlyné 1 drb, Székelyhid Jánosné 11 drb, Ungerpek Miklósné 2 drb, Czirner Józsefné 28 drb, Neumann Gézné 10 drb, dr. Magyarai Károlyné 42 drb, Józsa Zsigmondné 10 drb, Farkas Mária 8 drb, Keresztes Józsefné 2 drb, dr. Bocz Józsefné 22 drb, Berna Teréz 20 drb, Reinbold Olivérné 20 drb, Üveges Emma 4 drb, Deák Mihályné 2 drb, Mahr Clementine 1 drb, dr. Mátyás Mihályné 10 drb, Fischer József 8 drb szép kosár, Klimes Károlyné 2 drb, Dömök Erzsébet 6 drb, Horváth Lili 2 drb, Török Bertalané 14 drb, Mórágyné Istvánné 6 drb, Müller Mihályné 10 drb, Fűzy Katinka 1 drb. Továbbá Üveges András 4 drb fazekat, a város petroleumot, a Könyvnyomda és papíráru gyár részvénytársaság 2 csomag confettit és 6 drb blockot, Papp Gyula ingyen rendelkezésre bocsátotta szamar-fogatát, id. Kun József pedig a sétatéren bérelt cukrászdáját.

Fogadják az egyesület választmányának jegyzőkönyvébe is iktatott köszönetét mindazok, kik az egyesület nemes és humános céljának megvalósíthatása érdekében ezen mulatság sikeréhez bármi csekélységgel is hozzájárultak, vagy annak rendezésében közreműködtek, mert ezen tettük magában foglalja az emberbaráti szeretet leggyöngédebb megnyilatkozását azok iránt, kik ezen egyesület jótékonyására szorulnak. Egyidejűleg pedig a választmány azt a kérést intézi a nemeslelkű nagyerdemű közönséghez, hogy támogatását az egylettől jövőben se vonja meg, mert csak vállalva és kezefogva lesz képes azon feladatnak megfelelni, melyet az alapszabályok elé tűznek.

A választmány.

Vegyes hírek.

— **Kérjük t. olvasóinkat hátralekös előfizetéseik gyors beküldésére.**

— **Kinevezések.** Ő Felsége a király Korinszky Győző nagyszabembi járásbírói aljegyzőt a vizaknai kir. járásbíróhoz albiróvá nevezte ki. — A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Lak Gizella okleveles kisedővönöt az abrubbányai állami kisedővönökhöz óvónővé kinevezte. — A m. kir. igazságügyminiszter Bethlendi István tekei kir. járásbírói tki atalakitó díjnokat a marosújvári kir. járásbíróhoz irnokká nevezte ki.

— **Házasság.** Jakab Elek népfelkelési irnok e hó 16-án vette nőül Burprich Emilia kisasszonyt Nagy-Enyeden.

— **Gróf Majláth Gusztáv** erdélyi püspök jul. 15-én délután Steinitzer Ede tiszteletbeli kanonok és P. Schlich jézus-társasági atya kíséretében Székely-Udvarhelyre érkezett. A püspök azonban csak a délutánt és éjszakát töltötte Jung-Cseke Lajos apát-plébánosnál s másnap reggel 5 órakor, számos hívő és papjai jelenlétében, csendes misét olvasott s 6 órák körüli kíséretével együtt tovább utazott Csik-Somlyóra. Ott — értesülésünk szerint — a 17-én megtartott papszentelés után (18-án) 85 papjával együtt megkezdte a 4 napig tartó lelki szentgyakorlatokat. Visszatérésének iránya még nincs megállapítva.

— **Körjegyzői változások.** Muntján Dániel maroscsuci és Fülöp Gábor kutyfalvi körjegyzők a körjegyzői kört alkotó községek képviselőtestületeinek kölcsönös és beleegyező, szabályszerűen kihirdetett és meg nem felebbezett határozatai alapján jóváhagyás mellett állomásaikat kicserélték és Muntján Dániel a kutyfalvi és Fülöp Gábor a maroscsuci körjegyzői állást a marosújvári járás főszolgabírája közbejöttével eszközölt átadás, illetve átvétel alapján e hó 10-én elfoglalták.

— **A balázsfalvi magyar kaszinó** egyik legutóbb megtartott közgyűlésén zeykfalvi Zeyk Dániel, Alsófehér vármegye főispánját, Csató János kir. tanácsos alispánt egyhangulag és közlekedéssel tiszteletbeli tagjaivá választotta meg.

Közgazdaság.

A Nagyhortobágy.

(Vége.)

Hortobágyon a következő számú jószág élt az 1896-ik évben:

Szarvasmarha:	
tehén	5148 darab
tenyészbika	77 "
járomos ökör	1728 "
szűz gulya	576 "
fiatal bika	214 "
1 éven felüli tinó	2590 "
tavavalyi borjú	2641 "
törzsgulya	115 "
Összesen	13.089 darab.

Oh! mint, repdesett szívem örömeiben, midőn a dübörgő vonat egyik állomástól a másikig vitt; szárnytörőten bár, de leltem újra visszatérhetett e drága magyar honba, hogy ne vágyjon többé innét, szédítő magasba szállni, képzelt mennyország helyett áthághatatlan görnyök közé jutni.

Kupém homályos ablakán keresztül szemem megpihent a hegyek bérczfokáin; a magam mögött elhagyott vidékre vissza se tekintve, kéjjel éltem át a hazatérés gyönyöreit.

Nem fájt többé semmi! s ha fájt is, csak azért, mert te hiányzóttál oldalom mellől, „Édes”; nem volt ki megossa és letörülje szememből a felszivárgó könnyet. Mikor nevetni tudtam már omló könnyeimben és újra boldog leheték, örömtől sugárzó arccal kerestelek, megoszthatni veled a drága perczeket. Hiába minden, fel nem leltelek.

Ott maradtál jó anyád ölelő karjai között; mint az ősi záportól elriadt kis madár, otthonodba siettetett sejtelled, kitérni a vihar elől.

Tudtad, hogy a szinarany mezben tündöklő nagyvilág — salak, csábító délibáb.

Tavaszi jöttén tértem vissza, mint fecske, mely ha öregeitől megtanul enni, csicseregni, repdesni s már szárnya nagyra nőtt, kicsi a fészek és forró nagyon. Repülni, hajh! mily könnyű azt gondolni . . . de ha az élet iskoláján keresztül megédzett szárnya, kicsi fészkebe újra vágyik, vissza száll.

Egyik kikelet a másikat érte; úde volt mind a hány, de oly szép, drága egy sem volt, mint épen az, tudod „Édes”, az a régi, sokat érő, nekünk a legelső tavaszunk, melytől lelkeinkben először fakadtak bimbók, virágok, hogy őszire elpusztuljanak.

Mondják, hogy a halált követi a lélek örökkévalósága; de nem hiszem, nem hiszem!

„Az élet álom, — mondja a költő — álmodjál mindig, de légy ébren.”

Ez az egész, ennyi minden . . . De mi lett azután később veled „Édes”?

Kis szobám nyitott ablakán keresztül kóbor szellő hozta nekem hírt, hogy kicsi újjadon vastag aranykarika diszeleg, drága anyácskád fehér ruhába öltöztetett, selyem fürteidbe mirtus-ágot font, föléje borult hosszú fátylad uszálya és esküd az Ur trónjaid eljutott . . .

Boldog völgyenyed a délibáb rónájára, fellegvárba vitt. De ott nincs hegylancz, nem ily zöld a táj; csalógány nem zeng az erdő fái ott; ily szép, mint itt minden, semmi sem lehet!

Vajha boldog lennél! de azóta hirt felőled senki sem hozott . . .

Jutok-e még eszedbe? ezt ugyis hiába kérdezném.

Nos és velem mi lett, mi történt? azt sem tudom. Megváltoztam nagyon, magamra sem ismerem.

De azért ne gondold „Édes”, hogy már éppenséggel kiforgatott az élet zord szele.

Most is, mint régen, rajongva lesem el a fogadókból a czigány hegedűjének messzire kihallászó, lelket rázó áriáit; nézem a forgószéltől üzött falevél hullását, kezemet a csendes tó tüköré mögé rejtve, ringó csolnakból szeretek a holdtöltes égen merengeni és imádom a kis gyöngyvirágot, melynek illatárján uszom át a rózsás multha; e gyermekkori ábrándvilágban szüntelen téged kereslek, „Édes”!

Mióta utósor láttalak, azóta kezdtem megszeretni mindazt, mitől elvont nekem szentelt időm, szórakozást

leltem mindabban, mit oldalodnál nem ismertem; így rebentém el a borús fellegeket . . .

Most mit teszek?! szorongatom, örült sebességgel futtatom tollamat a papír hasábjain, de nem, mint akkor, rossz versek faragása között, hanem minden időmet „receptek” lemásolására fordítom.

Mint kis háztáját vezetű nő, gondosan keritem asztalomra a párolgó jó és szép eledelt, nem mintha „Marguery” híres ételeit tudnám a maga valóságában előteremteni, avagy kedvencz „Kugler”-ákkal képes lennék versenyezni, de mert nevet a lelkem örömeiben, ha külföldi drága hozatalok helyett a magyar ipart sajátkezűleg kiválthatom, gyönyörűségem telik, mikor sikerült süteményeim, cukorkáim a csillogó csemegeállvány tálain ékeskednek, gratulálok magamnak (és nem másnak), ha látom, hogy kedves enyéim fogfájás nélküli ropogtatások közepette élvezve mérnek fejemre dicséridát.

Hogy irhatnám le továbbá azon boldogító foglalkozást, midőn egy felém tévedt nyomorék vándor, vagy hozzám siető beteg munkásné, gyermekével karján, egy-két biztató szavattól vigasztalást, enyhülést, vagy netán drága orvosi receptek helyett olcsó, házilag készített szereimből gyógyulást talál.

Szegény vagyok magam is, de amivel bírok, azt jó szívvel megosztom!

Kinek ne akadna egy szives szava, ha azzal a csüggedő támaszra lel!

Lám „Édes”! ily genre-ban élem világomat, megelégedetten. Nincs időm egyebre gondolni, mint épp arra, hogy az élet csak akkor tűrhető, ha magunk és mások boldogítására törekedünk.

Veszem az életet, amint van.

II. Ló
teny
veg
fiata
veg
vár

I. Sz
II. Ló
III. Se
IV. Ju

A legelő

A leg
hasznosít
siker kis

Azint
neve, am
azokat is

Árkush
hid, Bors
Csipőtele
halom,

Feketefo
nyesfené
dolyahát,

Hármash
csonyer,

borsós,
Kettősha
telek, K

laponyag
gyesdom
darasite

álmazug,
P. . . h
halom, P

Poroshát
Szeghyán
Szeghyán

Tornyido
resvizu-k

Sik a
tozatokk
ben magy
sem hal
eredetisé
általános

Hogy
Ezeréves
ben van

Tudva
agát ke
lyek ke
nagyobb

És mi
tényem
varom

gondoln
végez el
orra elő

led-mize
nak a t

„Édes
Vajha

egyedül
léptei

ámpir
parancs
mert tu

lédek f
nőjük e

Ne cs
szemben
életét,

futva
paródiá

II. Lóállomány:

tenyészkanca	1208 darab
vegyes egy éven felüli	2284 "
fiatal csődör	25 "
vegyes tavalyi csikó	905 "
város ménese	206 "

A lóállomány összesen 4628 darab.

I. Szarvasmarhaállomány 13.089 darab

II. Lóállomány 4628 "

III. Sertésállomány 1968 "

IV. Juh- és birkaállomány 19.725 "

A legelő jószág számbeli végösszege 39.410 darab.

A legeltetéssel a Hortobágy kétségtelenül szépen hasznosítottatik. Debreczen gazdáinak ebbeli törekvését siker kísérli.

Amint a debreczeni nép ajkán él a hortobágyi helyek neve, amint az nemzedékről nemzedékre szállt, közlöm azokat is, amint következnek:

Árkushid, Árkusfolyás, Arczupéterhalom, Borosfokihid, Borsós, Bogárzó, Bodajes, Bánomkút, Bivalyhalom, Csapótelek, Csuyaföld, Csikestelek, Csonkatelek, Csécsalomb, Dunahalom, Derzsitélek, Fecskefok, Feketerét, Feketefok, Földvárhalom, Főráskút, Fehérnádfok, Fényesfenék, Faluvéghalom, Görbehát, Görbeérhid, Godolyahát, Hortobágy, Herep, Holtlaponyag, Halasküz, Hárnashalom, Irigylük, Kőudvar, Koczkatélek, Karácsonyér, Kuugyörgylapoz, Kadarcshát, Kisálomzug, Kisborsós, Kurvatelek, Kajlatelek, Kövesház, Középtelek, Kettőshalom, Kiskenderátó, Kenderátóhalom, Kovács-telek, Kincses, Keserükút, Libatelek, Ludasköz, Ludaslaponyag, Mátá, Mátáfok, Motyóút, Motyófenék, Medgyesdomb, Mérföldeshalom, Malomzug, Méhestelek, Madarasitelek, Nyírólapos, Négygémes-laponyag, Nagyálomzug, Nagyboros, Ohat, Pipások, Pozsgáritelek, P . . . hütőhalom, Polturastelek, Pentezug, Peczenpálhalom, Parajoshalom, Papere, Papegyháza, Pongortelek, Poroshát, Ráczlaponyag, Sárosér, Sebáktelek, Sósát, Szeptyincsoldal, Szeghalom, Szikszaiut, Szatmáritelek, Szeghatár, Tejeles, Téglahát, Tetveshát, Telekhát, Tornydomb, Tövisestelek, Tatárülés, Veszettállás, Veresvíz-kuttelek, Völgyes, Villongóhát, Zám.

Sik a pusztá, sem halma, sem erdeje, s e sikon változatokkal teli regényes élet tanyáz, mely minden ízében magyar, melyet nem forgatott ki a maga mivoltából sem haladás, sem másnemű tényező. Hamisítatlan őseredetiségében a Hortobágy nyújtja még képét eleink általános gazdasági életének.

Hogy meddig marad ilyen? Ki tudná megmondani! Ezeréves multja van immár, jövője az Isten kezében van. Szőcs Mihály.

A murokrépa-mag termesztése.

Tudvalevőleg a mezőgazdaságnak legjövődelműbb ágát képezi olyan apró magvaknak a termelése, amelyek kerti célokra szolgálnak, s amely magvakat legnagyobb részben külföldről importálunk. Az importot

És mikor illetén tiszta kis konyhában, hosszú kötényemmel, simára faragott „bárfai” kanallal kavarom forró tűz felett a rántást, kipirult arccal elgondolom: mily jó, ha az asszony nép kedvvel maga végez el mindent, amit csak lehet, a duzzogó szakácsnő orra előtt, hogy megmeneküljön némileg azoktól a család-mizériáktól, melyek miatt javarészt idegesekké válnak a nők.

„Édes”! ment vagy-e ilyen kellemetlen állapotoktól? Vajha téged is ily meglegedetté tene a magány, egyedüllét, mint engem! kinek nincs zsémbes ura léptei nyomán, éhes, siránkozó gyermekei, hogy az ámpir selymes ránczaiba kapaszkodjanak; kiadandó parancsot nem végzek poros kanapén végig heverészve, mert tudom, hogy minél több szót pazarolunk a családok füle mögé, annál többet rontanak, bontanak ur-nőjük ellenére.

Ne csodálkozzunk, ha az asszony ily körülményekkel szemben elkeseredik, elhanyagolja háztáját, unja az életét, kicsi ura pedig a pókháló szobán keresztül futva futóli, dudolja a kedves „Ripp” e jól ismert paródiáját:

Oh drága nőském, kit imádlak!
Mért heversz a kanapén?
Kit, fájdalom, konyhán nem látlak,
Pedig oly éhes vagyok én!
Itt áll a por a zongorádon —
Körülled éhes gyermekek.
Mért is kellett téged látnom —
Ah miért is vettél téged el?
Kiderült már a titok:
Hát ilyenek az asszonyok?

Penelope.

pedig könnyen meg lehetne szüntetni, ha különösen a kisbirtokosok foglalkoznának a magvak termelésével; igaz ugyan, hogy ezek termelése sok utánjárást igényel, de azután dus jövedelemmel is jár.

Ilyen mag pl. a murokrépa-mag is, melyből a szükséglet óriási termelésével mégis a haza határain belül alig foglalkoznak. Ha murokrépa-magot akarunk termelni, akkor már őszkor, szedés alkalmával kell a fajjellegét leginkább feltüntető, hibátlan alakú murokrépa-pákat kiválogatni; arra figyelemmel kell lennünk, hogy a murokrépa színe, alakja megfeleljen a fajta követelményeinek; legyen a murokrépa közepes nagyságú, héja sima, ne legyen elágazó és egyéb hiba vagy betegség rajta elő ne forduljon. A kiválogatás után lemezzük a murokrépa leveleit óvatosan, hogy a szívlevelek meg ne sérüljenek; télen át legjobb a murokrépa-pinczében nedves homokba vermelnünk, hol nem kell nagy felmelegedéstől, mely iránt nagyon érzékeny, tartani. A murokrépa alá a táblát őszszel melyen megszántjuk; tavasszal úgy járunk el, mintha répa alá készítenék el a földet: boronálunk vagy grubberolunk. A kiültetés előtt közvetlen megboronáljuk és lehengerezzük a földet, hogy a táblát hosszában és keresztben is megvonalhassuk, még pedig nagyobb murokrépa-nál ezen arányban 98:86 cm., kisebbnél 70:60 cm. Ahol a vonalak egymást metszik, ásóval kis gödröt készítünk, abba helyezük a murokrépa-pácat, körülötte jól megtömjük a földet és a kiálló fejet betakarjuk földdel. Amint a levelek kezdenek kibujni, a földet a fejről kézzel vagy kapával óvatosan le kell húzni és minél előbb kapálni. 3—4 hét múlva következnek a második kapálás s ezzel egyidejűleg lehet mindjárt töltögetni is. Virágzás után a hajtások rövid karóhoz lesznek lazán kötve. A virágzás ideje nem áll be egyszerre s így az érés sem következik be egy időben, ezért többször kell aratnunk.

A murokrépa-magnak nagyban való termesztésénél csak két ízben sarlóznak, a másodszori sarlózás alkalmával még zöldnek talált ernyőket egyszerűen kilökök. A learatott és összekötözött hajtásokat nem szabad sokáig a szántóföldön hagyni, hanem mihelyest csak lehet, polyvás szekéren kell hordatni és száraz helyen tartani, hol az egerek kártételeitől nem kell tartanunk. A magot vagy azonnal, vagy hideg téli napokon száraz helyen hadaróval csépeljük ki; azután kirostáljuk, s ha kevés a mag, felaggatott zsákokban tartjuk, ha pedig sok, akkor száraz, légmentes helyen kell széttergetni. A magot még a rátapadó szálaktól is meg kell tisztítani, s e végre kézzel jól megdörzsöljük, de erre is száraz, hideg időt, vagy meleg helyiséget választunk. Ezen körülményes munkát okvetlenül el kell végeznünk, mert ha nem tesszük meg, akkor a mag a vetésnél összecsomósodik.

Rendesen nem trágyázunk a murokrépa-pácat, de ajánlatos hektáronként 100—200 kg. szuperfoszfátot az ültető lyukakba elszíni vagy begrubberolni.

Nem minden egyes murokrépa ered meg, mert nem hajt ki az, amely körül a föld nem lett eléggé megtömve; mások ismét pajor, vagy drótféreg rágása folytán pusztulnak el. A murokrépa légyálcája, mely a répa husába meneteket készít, inkább az első növényt támadja meg, de azért a kétévesben is okozhat kárt. Ha a murokrépa-elével el kezd fonnyadni, az jele annak, hogy vagy ezen álcza, vagy pajor, vagy drótféreg támadta meg; ez esetben igyekeznünk kell az ellenséget feltalálni és elpusztítani.

A maghozam az időjárás és fajta szerint nagyon ingadozó, 100—200 kg. hektáronként.

Csarnok.

Bicikli-majális Miklósváron.

— A Közérdek számára írta: Pakots József. —

I. Egy kis bevezetés-féle.

Miklósvár analézsei bizonyára aranybetűkkel jegyezték föl a tudományozomjas utódok épülésére azt a csodás és „rendkívül fényesen sikerült” mulatságot, melyben pünkösdi másodnapján részük volt. És bizonyára nagy hálátlanság a miklósvári krónikásoktól, ha netalán tán kifelejtették e krónikás feljegyzésekből egy nevet: a Teőreök Tihi nevét. Teőreök Tihi nevének lángbetűkkel kellene ragyognia Miklósvár égboltozatján az idők végtelenségéig s azokban a bizonyos analézsekben legalább is kétszer aláhúzza kellene diszelegnie. Valószínű, hogy ez utóbbit illetőleg így is van ez, bárha én a magam részéről azt is teljesen méltányosnak találnám, ha a nemes miklósvári intelligencia mozgalmat indított volna egy középkori szerzetes megszerzésére, aki ékes inezialekat festett volna a nagy névhez. Nem tudom, gondoltak-e egyáltalán erre a miklósváriak, de hogy máskülönbösen valósággal báványozzák Teőreök Tihit, az több a bizonyosnál.

Hogy ez nem is lehet másképp, mindjárt bebizonyítom.

1. Teőreök Tihi volt az, aki ezelőtt két évvel megalapította az Első Miklósvári Kerékpár-Egyesületet, vagy más néven az Emkét.

2. Teőreök Tihi volt az, aki kiváló tapintatával megőrizte az egyesületet minden néven nevezendő surlódásoktól, belviszályoktól, melyektől — sajnos — nagy névrokona, a másik Emke nem tudta magát megóvni.

3. Teőreök Tihi tette virágzóvá ez egyesületet az ő fáradságtalan ügybuzgalmával. Ő tanította meg először barátait, azután ezek segítségével Miklósvár gyöngédebb nemét a biciklizés nemes művészetére és végül

4. Teőreök Tihi fejből rebent ki, mint egy századvégi Pallas Athene, az a kolosszális gondolat, hogy bicikli-majális rendezzenek Miklósváron. Az ige testté lón s Miklósvár bicikli-majálisával megelőzte az egész művelt világot. A civilizációnak oly magas fokáról tesz ez tanuságot, amely hivatva van Miklósvárt és az ő intelligenciáját mindenek fölé emelni. Rómát a romlott erkölcs tönkre tette s rabigába görnyedt, de az ő romjain egy ujjabb, egy tündöklőbb Róma támadt s ez Miklósváron van. A civilizációnak egy ujjabb Rómája ez s most szinte pokoli kinok dulják lelkiismeretemet, ha elgondolom, hogy csak egy hajszálon mult s én nem vettem volna tudomást a századvég e csodás és hallatlan vívmányáról.

II. Az első fecske.

A szerkesztőség sok vihart átélte bórdivánján nyújtózkodtam épen s az eszmetársulás logikai kapcsán a veszett nagy melegről eszembe jutott a rohamosan közeledő uborka-szezon, a lapoknak ez időben évről-évre ismétlődő, lehetetlen hírei s lusta agyamban vad, öldöklő harcot vívtak a kánikulai farkasokkal a garázdálkodó fiúmei czápák, amikor egy gyűrött litografált írásu levelező-lap akadt a kezembe.

Egy gyűrött levelező-lap s még hozzá litografálva! Elképzelték, hogy tekintetem rögtön a papirkosárra esett. Egy jól kiszámított mozdulata a kéznek s a gyűrött levelező-lap a papirkosárba röpül. Azaz hogy megsem. A jól kiszámított mozdulat lustaságonnak miatta (roppant meleg volt, kérem) elmaradt s gondolkozva tartogattam kezemben az árva papirlapot.

És ekkor . . . remek egy gondolat villant át agyamon. Ki tudja, hátha ez a gyűrött levelező-lap az uborka-szezon első fecskéje? Nem, nem, az első fecskét ne engedjük elrepülni, fogjuk el. És ünneplés komolysággal, szinte megilletődve kezdtem olvasni a litografált sorokat:

Tekintetes szerkesztőség!

Az Első Miklósvári Kerékpár-Egyesület, mint ilyen, tisztelettel meghívja uraságodat és becses családját f. hó 7-én d. u. 3 órákor kezdődő nyári táncmulatságára.

A jó zenéről gondoskodva van. Az igen tisztelt bicikli-táncosok sziveskedjenek a táncban való részvételüket az elnökségünél (a patyikusné ó Nagyságánál) előjegyeztetni.

Hazafias üdvözléssel

az „Első Miklósvári Kerékpár-Egyesület” nevében
Törökötör Teőreök Tihamér,
az egyesület örökös, tiszteletbeli és tényleges állományú elnöke

Elámulva ejtettem ki kezemből a meghívó kártyát. Nem akartam hinni a szememnek s mintha az eszem is megállott volna egy kicsinyt. De hát hogyan, kérem! Milyen kolosszális egy gondolat! Bicikli-majális, bicikli-táncosok . . . Hanem aztán annyit tudtam a kolosszális gondolatot, hogy végre az eszem is biciklizni kezdett s kerekely oly örületesen kezdtek forogni, hogy egyszerre Miklósváron találtam magam — gondolatban.

Akik ismernek engem, tudják, hogy nálam a gondolatot a tett követi s ilyenformán természetes, hogy a miklósvári táncmulatságra leutaztam. Hozzájárult különben ez elhatározásomhoz a vasuti potyajegyem s az, hogy barátainak a nyaralást illető szives kérdőkördéseire legyen mivel felelnem. Mennyit fogok emelkedni tekintélyben, ha majd büszkén kivágom előtűk, hogy:

— Hjah, barátaim, az idén Miklósváron nyaraltam.

Tudjátok, a változatosság kedvéért. Aztán meg nem is szeretem a fürdőket, melyek olyan egy mintára vannak szabva. Egy kis falusi élet, falusi romantika, csupa csönd, csupa illat, hangulat, ez való az én megkínzott idegeimnek. És látjátok, ezt Miklósváron mind fel lehet találni. Ajánlom nektek is.

Nos igen, legyen ez gyöngeség tőlem, de dicsekedni akartam a miklósvári utammal.

Másrésztől azonban komoly okok is befolytak elhatározásomra. Fel akartam fedezni a világ számára Miklósvárt, miut az új Rómát, a civilizációnak ujjabb Rómáját.

Egy nagyobb szabású riport keretében véltem a fél-fedezési kérdést legcélszerűbben megoldani, egy jól

megkomponált riportban, mely élénk színekkel festené a világ első bicikli-majálisának lefolyását és bámulatos sikerét.

III. A miklósvári viczinális.

Ott ültem a miklósvári viczinális szalon-kupéjában. Hogy ennyire megtisztelték, ezt annak véltem betudni, hogy Töröktörő Teórék Tihamért táviratilag értesítettem megérkezésemről. Valószínűleg ő intézkedett így s én hálátelt szívvel és a főtt hősegtől csurron vizesen bámultam ki a viczinális ablakán. Fennkölt érzések dagasztották keblemet s azzal a biztos tudattal haladtam czelem felé, hogy a most teendő utammal Stanleyt, sőt Fritjoff Nanzent is lepípálom.

Repülni szerettem volna, de a viczinális átkozott lassan ment. Végre aztán repültem. Szép, egyenletes repülés volt; úgy éreztem, mintha meteor volnék s hatalmas ivben esnék le az égről. Egy nagy buzatáblán találtam magam.

Villámgyorsan siklott át fejemem a gondolat, hogy itt vasuti szerencsétlenség történt. Miután meteor voltomat hiánytalannak találtam, fölkeltem s kétségbeesve siettem a szerencsétlenség színhelyére. Semmi baleset nem történt. Egy pár kövérebb utas ugyan jajgatva tapogatta a frakkja hátulját, de ez nem akadályozta meg őket abban, hogy ne segítsenek a kalauzoknak, kik a kisiklott viczinálisat igyekeztek ismét talpra állítani. Mindnyájan résztvettünk a nagy munkában, míg végre újból vidáman baktattunk tovább. Leszámítva, hogy ez az eset utközben még kétszer ismétlődött s hogy a kazánból időközben kifogyott a víz, s így kalapjainkkal kellett vizet hozni a kazánba, hogy tovább haladhassunk, mondom, ezeket leszámítva, 2 óra 33 percnyi késéssel sikerült a miklósvári pályaudvarra berobognunk.

(Folytatása következik.)

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALÁN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság.

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

Selyem-damaszt

75 krtól 14 ftt 65 krig méterenkint, — valamint fekete, fehér és színes Henneberg-selyem 45 krtól 14 ftt 65 krig méterenkint, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. Privát fogyasztóknak postabér- és vámmentesen, valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig posta fordultával küldenek: HENNEBERG G. selyemgyárai (os. és kir. udvari szállító) Zürichben. Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. (5)

747. szám. 1898. bvg rh.

Árverési hirdetés.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az abrudbányai kir. járásbíró-ság B. 74—1898 számú végzése folytán dr. Pop Lőrincz ügyvéd által képviselt szohodoli Vésza János javára b. izbitai Dános Savetta ellen 145 ftt 80 kr tőke, ennek 1898. évi febr. hó 25. napjától szá-

mitandó 5% kamatai és eddig összesen 18 ftt 50 kr perköltség követelés erejéig elrendelt végrehajtás alkalmával bíróság 1898. évi foglalt és 650 ftra becsült, az 1897. évi 26. bvg rh. sz. alapfoglaltásként 1—19 tétel sz. a. 2 ökör, 1 szekér, 1 ló, 2 kalangya széna, 1 bányarész és különböző nemű házi butoraitól álló ingóságok nyilvános árverés után eladtnak.

Mely árverésnek az abrudbányai kir. járásbíró-ság idézett számú kiküldetést rendelvé végzése folytán a helyszínen, vagyis a peres lakásán Bucum-Libitán leendő eszközésére 1898. évi július hó 27-ik és következő napjának d. e. 10 órája határidőn kiűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívnak meg, hogy az árverett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 108 §-a értelmében a legelőbbet ígérők becsáron alul is eladhatni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhívjuk mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárától a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alórti kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Abrudbányán, 1898. évi július hó 8. napján.

Szabó Dénes,
kir. bírósági végrehajtó.

1532 1—1

Szivattyukat

házi, ipari, mezőgazdasági, építkezési és egyéb nyilvános czélokra köz-, járgány- és erőhajtásra,

Tűzfecskendőket

városi, községi, gazdasági és gyári tűzoltóságoknak,

harangokat és harangállványokat

templomok, iskolák stb. részére.

Büzmentesen működő pöczegödör-tisztító készülékeket, utczai öntöző kocsikat, sárkaparókat

— készit és ajánl a —

Budapesti Szivattyu- és Gépgyár

Részvénytársaság (ezelőtt WALSER FERENCZ)

Budapest, VI., Külső Váci-ut 45.

1378 30—40

Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve.

Könyvnyomda.

Könyvkötészet.

A NAGYENYEDI

KÖNYVNYOMDA ÉS PAPIRÁRUGYÁR

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

könyvnyomdája rendkívül gazdag és modern felszerelésénél fogva képes minden hasonló vállalattal versenyezni úgy a munkák olcsó árai, mint azok izléses kiállításai tekintetében.

A főtérre levő üzleti irodájában iskolás gyermekek részére mindennemű iskolai szerek, papír, tinta, tintatartók, tollak, tollnyelek, írónok, palatáblák, palavesszők, vonalzó, rajzeszközök, festékek, esetek, rajztáblák, rajztömbök, törítógummik, szivacsok, könyvtáskák stb. stb. kicsinyben és jutányos árak mellett szerezhetők be.

Megrendelések bárhol megjelenő könyvekre, hírlapokra és folyóiratokra elfogadtnak s pontosan teljesítettnek.

Elvállal mindennemű könyvkötői munkát is, s azokat gyorsan, olcsó árban és pontos kivitelben szállítja.

A „Közérdek“

a megye egyetlen politikai lapja. Egyike a vidék legelterjedtebb lapjainak, s mint ilyen, hirdetések közlésére kiválóan alkalmas.

Aki tehát olcsón és biztos sikerrel akar hirdetni, forduljon bizalommal lapunk kiadóhivatalához.

Megrendelések elfogadtnak az üzleti irodában: Főtér 38. sz. a.
(Leányiskola épülete.)

Nyomatványraktár.

Irószer-kereskedés.